

for min Del tror ikke, at Overfartsforholdene mellem Halskov og Knudshoved ville frembyde Fordele, der staa i noget omhøft Forhold til de forøgede Udgifter, som Gamneanlæg paa de mest udsatte Steder under ugunstige Forhold ville medføre for Statskassen, og naar det er anført som noget ganske Overordentligt, at man vilde kunne tilbaaelægge Veien mellem Halskov og Knudshoved 20 Minuter hurtigere, end Tilfældet vilde være mellem Korsør og Nyborg, saa tror jeg heller ikke, at det er ganske rigtigt. Dette Resultat vil i alt Fald blive modificeret paa anden Maade. Det er jo nemlig klart, at det dobbelte Ophold i Korsør og ved Halskov og ved Knudshoved og i Nyborg ogsaa vil tage Tid. Jeg tror ganske vist, at det, at man først skal standse i Korsør og senere udløse ved Halskov — thi Korsør kan ikke forbigaa —, og at det Samme skal ske paa den anden Side, nemlig at man standser ved Knudshoved og igjen ved Nyborg, rimeligvis vil tage de 20 Minuter, man tilbringer længere paa Søen ved at seile fra Korsør til Nyborg. Denne Sag vil jo inddrøgt blive Gjenstand for nærmere Overveielse, og jeg har saa stor Tillid til Repræsentationens økonomiske Sands, at jeg tror, at man ikke uden Nytte vil give Kapitaler bort af det Omfang, her er Tale om, uden at vinde noget Væsentligt derved. Det erede Medlem saavel som det erede Medlem, som sidst havde Ordet, maa være overbevist om, at, naar Sagen nu er optagen igjen, er det ikke sket uden efter en nøjagtig og samvittighedsfuld Overveielse af samtlige Forhold, og Resultatet af en saadan Overveielse er det, som foreligger i det Forslag, jeg har havt den Ære at fremsætte. Naar det erede Medlem anstillede en Sammenligning mellem Overfarten Korsør—Nyborg og Overfarten andre Steder, hvor der er foreslaet Anskaffelse af Dampferger, og mente, at Overfarten fra Korsør til Nyborg var i den Grad vigtig, at det var høist besynderligt, at man ikke havde søgt at gjøre noget Mere for den, naar man havde troet det nødvendigt at anbringe en Dampferge ved Masnedfund og endnu een ved Oddefund, da skal jeg sige det erede Medlem, at Regjeringen har foreslaet, hvad den for ethvert Sted anfaaer for nyttigt og hensigtsmæssigt. At Korsør—Nyborg er en vigtigere Linie for vor Forbindelse med Udlandet end Masnedfund, er ganske vist; men jeg maa ogsaa med Hensyn til denne sidste Forbindelse bemærke, at Regjeringens Forslag ikke gik ud paa en Dampfergeforbindelse strax, medens man ganske vist tænkte sig, at Udviklingen af Forholdene i Fremtiden vilde føre en saadan med sig; men man foretog kun, hvad man troede kunde være tilstrækkeligt. Det andet Thing ønskede, at man strax skulde skride til at fastslaa, — uden at det derfor kan udspøres for Dieblicket — at der skulde anbringes en Dampferge der.

Dette vil efter de Forhandlinger, der ere foregaaede i det andet Thing, ikke kunne ventes at ske, førend de Arbejder, som indeholdes i Lovforslaget, ere udførte, altsaa ikke før efter to Aars Forløb. Men det maa erkjendes, at der er ikke gjort for Overfarten paa dette Sted, hvad der maa anses for rigtigst og hensigtsmæssigt, førend der kommer en Dampferge der. Tanken derom laa ogsaa hos Regjeringen, men man har ikke foreslaet det, fordi man ikke kunde udføre det strax og snæbste at holde de paa nærværende Aars Finantslov mulig optagne Beløb til Udvikling af vore Kommunikationsmidler nogenlunde indenfor den sædvanlige Grænse. Hvad angaar Oddefund, som det erede Medlem ogsaa nævnte, tror jeg, at det erede Medlem ved at gennemgaa, hvad han vistnok har gjort, Forhandlingerne i det andet Thing, maa kunne vide, at det er rent økonomiske Hensyn, som have bevirket, at Regjeringen har foreslaet en Dampfergeforbindelse der, idet en Dampfergeforbindelse ved Oddefund gjør det muligt at undgaa Anlægget af nye Bærksteder Nord for Limfjorden til Vedligeholdelse af det Materiel, som skal arbejde der. Det er det ene Punkt, og det andet er, at en saadan Forbindelse muliggjør en Beparelse i Anskaffelsen af Materiel, idet den Omstændighed, at man kan føre Materiellet Syd fra Nord op og Nord fra mod Syd, ved det Fællesskab, man derved opnaar med det større Materiel i det øvrige Sjælland, gjør, at man kan indskrænke Behovet, hvorimod det vilde være nødvendigt at anskaffe ikke saa lidt Mere, dersom det Materiel, som er Nord for Limfjorden, til enhver Tid skulde kunne fyldestgjøre det Behov, som er der.

Det erede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) ønskede oplyst, i hvilken Forbindelse man vilde sætte Dampfergerne med Postdampskibene. Jeg har forstaaet det saaledes, som om det erede Medlem ønskede at vide, om Postdampskibsforbindelsen mellem Korsør og Nyborg skal vedligeholdes i samme Udstrækning som nu, selv efter at Dampfergerne ere komne til. Det er ikke Tanken. Man agter selvfølgelig at benytte Dampfergerne til Overførsel af Posten til den Tid, de gaa. Det er muligt, at de to Dampferger ikke kunne udføre al Trafikken mellem Korsør og Nyborg til enhver Tid, men saa har man Postdampskibene i Reserve, og i det Tilfælde vilde de blive benyttede; men naar Dampfergerne gaa til de regulære Tider, er det en Selvfølge, at de ville blive benyttede til Overførsel af Posten. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forholdet mellem Postdampskibene og Jernbanebestyrelsen skal jeg bemærke, at Hensigten er jo, som det ogsaa vil ses af Lovforslaget, at Dampfergerne komme til at fortære under Jernbanebestyrelsen, hvilket er saa meget rimeligere, som de i Virkeligheden ere en ren Forskættelse af Jernbaneforbindelsen paa